

Ahsen-i Takvîm

Ahsen-i takvîm kavramının lügat mânâsı en güzel kıvama koymak demektir.

Bu kavramın anlamını daha detaylı olarak ele aldığımızda, Cenab-ı Hakk'ın her şeyi kendisine lâîk en güzel bir kıvam, sıfat ve surette yaratması demek olduğunu idrak etmekteyiz.

Kur'an-ı Kerim'de insanın ahsen-i takvîm suretinde yaratıldığı buyrulmaktadır. Yani insan, en yüksek ve câmi isti'dâd ve kabiliyetlerle, en güzel surette yaratılmıştır. Keza insan, Cenab-ı Hakk'ın bütün esmasına cami bir ayine mahiyetinde; kâinattaki bütün rahmet hazinelerini tartıp, tanıyarak marifetullah ve muhabetullaha yol bulabilecek latifelerle donatılmıştır. Bunun yanı sıra insan esma-i İlahiyeye ait garaibin fihristesi, sıfat-ı İlahiyenin mikyası, kâinattaki âlemlerin mizanı, hem bir haritası ve fezlekesi, hem kudret definelerini açan anahtar külçesini ihtiva eden istidad ile en ulvî ve en yüksek bir surette halk edilmiştir.

Ancak kâinata halife-i arz olarak gönderilen beşerin; ahsen-i takvîm suretini alabilmesi için, ubudiyet vazifeleriyle şu dünya denilen mescid-i kebirde ömrünün farizasını ve hayat vazifesini eda etmesi gerekmektedir. Binaenaleyh şu dünyaya bir memur olarak gönderilmiş olan insan, ehemmiyetli istidadlarla techizatlandırılmıştır ki, o çok ehemmiyetli olan vazifelerini yerine getirebilsin.

11. Söz'de insanın hilkat-ı muamması mütalaa edilirken insanın vezaifi en belîğ surette özetlenmiştir. Hem Mektubat Risalesi'nde insan-ı kâmil ve hakiki bir mümin olmak için iman nurunu kazanarak kâinatın mümessili sıfatıyla Halık'ımıza abd olup O'na muhatab ve dost olarak ahsen-i takvimde olduğumuzu gösterebileceğimiz beyan edilmektedir.

Bununla beraber Risale-i Nur Külliyyatının müteaddid yerlerinde hakiki insan olmanın ve ahsen-i takvim suretini almanın sırrı; tasdik ile, iman ve tevhid ile, iz'an ve şehadet ve ubudiyet olduğu ifade edilmektedir. Ve Risale-i Nur'lardaki iman hakikatlerinden aldığımız derslerin menbaından doğan şevk ile yapılan ibadat ve tefekküratın insanı hakikî bir insan mertebesine çıkaracağı buyrulmaktadır.

İnsan imtihan yeri olan şu dar-ı dünyada; esfel-i safilînden, a'la-yı illiyyîne kadar pek çok makamlara, mertebelere girip çıkmaya namzet bir pozisyonda yaratıldığından, nihayetsiz sukûta veya suuda gidebilir. "Eğer insan, hayrı tevfiğ-i İlahiyeden isterse ve nefse itimaddan vazgeçerek, istiğfar ederek tam abd olursa; o vakit "Kim onu (nefsini) tezkiye etmişse felâha (kurtuluşa) ermiştir."(Şems, 9) sırrına mazhar olur. "Ondaki nihayetsiz kabiliyet-i şer, nihayetsiz kabiliyet-i hayra inkılab eder. Ahsen-i takvim kıymetini alır, a'lâ-yı illiyyîne çıkar." (Sözler)

Netice-i kelim insanın hayatının kemal-i saadeti şudur ki, ahsen-i takvîm suretini alarak Şems-i Ezelî'nin envârını hissedip sevmek, zîşuur olarak ona şevk göstermek ve O'nun muhabbetiyle kendinden geçmekle "Ben göklere ve yerlere sığmam, fakat mü'min kulumun kalbine sığarım" hadis-i kudsînin sırrına mazhar olmaktır.

Şeyma TÜRKAN